

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 483. Usque Ad Annum 561.

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117824

§. 32. Collationes Constantinopoli.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66066](#)

Sæculum VI. s. Imperatoris nomine Narsete Cubiculario Theodosium tanquam prius ordinatum in Possessionem reduxit. Gajanus primum Carthaginem in Exilium missus, deinde in Sardiniam. Quænam postea fata expertus fuerit, nescimus.

A.C. 531. Theodosius anno uno & Mensibus quatuor Alexandriæ permanxit. Pauci autem cum ipso communicabant, pluribus Gajano inhærentibus.

Imo Gajani Fautores Narsetus milites aggredi ausi sunt; Mulieres quoque e domorum tectis, quidquid præ manibus erat, in subeuntes conjiciebant. Non nulli utrinque occisi. Tandem Theodosius tot Seditionibus fatigatus Constantinopolim profectus est, & ab Imperatrice honorifice exceptus. Promiserat illa Imperatori, Theodosium Concilium Calcedonense recepturum; cum vero id constanter recusaret, urbe excedere, & in loco sex Milliariis distante quasi in Exilio subsistere jussus est.

§. XXXII.

Collationes Constantinopoli.

Interim Justinianus Imperator Sectatores Severi ad unitatem Ecclesiæ reducere cupiens, Constantinopolim accersivit Hypacium Archiepiscopum Ephesi-

Collat. to. 4. num, Joannem Vesinensem, & Innocentium Maroniensem. His junxit tres alios,

qui

qui jam antea Constantinopoli versabani. Sæculum VI.
tur, nempe Stephanum Seleuciensem, Antonium Trapezuntinum, & Demetrium Philippensem, qui numero sex ad colloquium congrederentur cum aliis sex Episcopis Severi Sectatoribus, scilicet, Sergio Cyrensi, Thoma Germaniciensi, Philoxeno Dulichio, Petro Theodosiopolitan, Joanne Constantinensi, & Nonno Ceresinensi. Verum quinque solum adfuere Episcopi Catholici, nam Demetrium Philippensem morbus venire prohibuit. Imperator priusquam ad Colloquium convenirent ad se vocatos hortatus est, ut omni mansuetudine & patientia possibili sententias conferrent, & addidit: *nolo ut me præsente colloquantur, ne Severi Sectatores nimio pudore onerentur, sed Strategius Patricius intererit.*

Convenerunt itaque in aliqua Palatiæ Cæsarei Aula. Cum quinque Episcopis Catholicis aderant Eusebius Presbyter & Magnæ Ecclesiæ Constantinopolitanæ ærario Præfectus, Heraclianus & Laurentius Presbyteri & Epiphanius Patriarchæ Cellularii, Hermesigenes, Magnus & Aquilinus Presbyteri œconomi ab Antiochenis delegati, & tandem Leontius a Monachis Jerosolymitanis missus. Postquam omnes confederunt, Strategius Patricius ad Orientales, id est, ad Severianos dixit: *Imperator vos convocavit, non ut*

Hist. Eccles. Tom. VII.

Ii

Au-

A. C. 532.

Sæculum VI. Auctoritate compelleret, sed affectu pater-
A.C. 532. no moveret, atque dubia vestra super Do-
 ctrina Catholica ore Episcoporum istorum
 resolverentur. Ergo ea proponite non in
 Spiritu contentionis, sed ea lenitate, quæ
 viros Dignitate sua venerabiles deceat.

Orientales dixerunt: Imperatori Libellum tradidimus, in quo Fidei nostræ Professio continetur. In eo omnia, quæ nobis offendiculo sunt, exposuimus. Catholici ore Hypacii Episcopi Ephesini responderunt: vidimus hunc Libellum. In eo contra Concilium Calcedonense adversus Hæresin Eutychis celebratum querelas affertis. Ergo edicite nobis, quid de Eutychie sentiatis! Orientales dixerunt: censemus fuisse Hæreticum, imo Hæresiaracham. Subjunxit Hypacus: quid vero Collatio sentitis de Dioscoro, & secundo, quod ipse Constanti-congregavit, Concilio Ephesino? Orientales dixerunt: hos viros credimus orthodoxos. Reposuit Hypacus: Si Eutychem damnatis, quomodo recipitis Dioscorum & Concilium ipsius, quod Eutychem recepit? Orientales dixerunt: forte Pænitentem receperunt. Hypacus dixit: si Pænitentem receperunt Eutychem, quare ergo vos ipsum anathematizatis? Cum turbati ad hæc respondere cunctarentur,

^{Sup. lib.}
XXVII. Hypacus subjunxit: tantum abest, ut §. 40. to. 4. ipsum Doctrinæ perversæ pænitentia subie-
 Conc.p.223. rit, ut antequam acta integra Constanti-
 nopolia

nopolitana contra ipsum perlecta fuissent, Sæculum VI.
 ipsum absolverint, Flavianum autem & A.C. 532.
 Eusebium damnaverint. Si Eutyches pænitentiam professus fuisset, rogandi erant,
 & non damnandi. Ab Eutycbe petebatur, ut in JESU Christo duas Naturas con- p. 1765.
 sideretur. Diocoro econtra probabatur,
 quod Eutyches diceret: confiteor, duas
 habuisse Naturas ante Conjunctionem, sed
 post Conjunctionem unicam Naturam ad-
 mitto. Quid jam vobis videtur? Ori-
 tales dixerunt: Diocorus ab Eutycbe pe-
 tere debebat, ut JESUM Christum Matri
 suæ consubstantialem confiteretur. Si hoc
 non confidentem tamen absolvit, cæcitatis
 error fuit. Hypacius dixit: jam quæ
 dicta sunt, repetamus! an dicitis, Euty-
 chem fuisse Hæreticum, vel Catholicum?
 Responderunt: Hæreticum. Ergo, sub-
 junxit, Eusebius ipsum jure accusavit, &
 Flavianus damnavit. Orientalibus etiam
 istud fatentibus, addidit Hypacius: ergo
 necessarium erat aliud universale Conci-
 lium, quod in Concilio Diocori perperam
 acta rescinderet? dixerunt fuisse necessa-
 rium. Unde Hypacius intulit; bene er-
 go factum, quod Concilium Calcedonense
 convocatum fuisset. Orientales dixe-
 runt: justum erat & necessarium, ut con-
 vocaretur, sed superest quæstio decidenda,
 an etiam bujus Concilii finis fuerit legiti-
 mus. Hæc prima die acta sunt.

I i 2 §. XXXIII.